

اثر تنش خشکی بر مقدار کلروفیل‌های a و b برگ دو رقم کلزا (*Brassica napus* L.)

علی‌رضا پاژکی^۱، امیرحسین شیرانی‌راد^۲، داوود حبیبی^۳، حمید مدنی^۴، کیوان شمسی^۵

چکیده

به منظور بررسی اثر تنش آبی بر مقدار کلروفیل‌های a و b برگ دو رقم کلزا (*Brassica napus* L.) آزمایشی به صورت طرح فاکتوریل اسپلیت پلات در قالب بلوک‌های تصادفی با سه تکرار در دو منطقه پاکدشت و کرج در سال‌های ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ اجرا گردید. دور آبیاری در سه سطح (۴۵، ۶۵ و ۸۵ میلی‌متر تبخیر از سطح تشتک تبخیر کلاس A) و مقدار آب مصرفی در سه سطح (آبیاری به میزان ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ درصد آب تبخیر شده پس از خروج گیاه از روزت) به صورت فاکتوریل به عنوان عامل اصلی و رقم در دو سطح (طلایه و $PF_{7045.91}$) به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد. نتایج حاصل نشان داد که با کوتاه شدن دور آبیاری و افزایش مقدار آب مصرفی تا ۸۰ درصد مقدار آب تبخیر شده از سطح تشتک تبخیر کلاس A ، مقدار کلروفیل‌های a و b به ترتیب حداکثر تا 0.008587 mg/g و 0.006574 mg/g افزایش یافت. اثر متقابل دور آبیاری و رقم نشان داد که با کم شدن شدت تنش حاصل از کاهش دور آبیاری، میانگین مقدار کلروفیل a و b افزایش یافت به صورتی که در دو رقم $PF_{7045.91}$ و طلایه بیش‌ترین میزان کلروفیل a به ترتیب 0.008968 mg/g و 0.007256 mg/g و کلروفیل b 0.007245 mg/g و 0.004669 mg/g بود. با مطالعه اثر متقابل مقدار آب آبیاری و رقم مشخص شد که با افزایش مقدار آب مصرفی تا ۸۰ درصد میزان تبخیر شده، میانگین مقدار کلروفیل a برای دو رقم $PF_{7045.91}$ و طلایه به ترتیب تا 0.007754 mg/g و 0.006164 mg/g و مقدار کلروفیل b به ترتیب تا 0.005949 mg/g و 0.003848 mg/g افزایش یافت. دلیل این امر حساسیت زیاد میزان کلروفیل‌های a و b به تنش آبی از طریق افزایش تخریب و همچنین کاهش ساخت آن‌ها در مقدارهای آب مصرفی کمتر از ۸۰٪ میزان آب تبخیر شده است. از دلایل دیگر کاهش دوباره ساخت آنها در مقدارهای آب بیش از ۸۰٪ به واسطه کاهش میزان اکسیژن در خاک هرچند به صورت کم و موقتی است.

کلمه‌های کلیدی: تنش آبی - کلروفیل - کلزا - تشتک تبخیر.

۱- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

۲- استادیار پژوهش مؤسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

۳- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۴- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

۵- مربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

تاریخ دریافت: تابستان ۸۶ تاریخ پذیرش: زمستان ۸۶

تنش آبی بر بخش نوری فتوسنتز و سیستم رنگیزه‌ای مؤثر واقع می‌شود. در صورتی که با افزایش مقدار تنش و یا کاهش پتانسیل آب خاک روند تخریب رنگیزه‌های کلروفیل با سرعت بیشتری صورت می‌گیرد. در بررسی‌های انجام شده در برخی گیاهان مشاهده شد که تخریب رنگیزه‌های کلروفیل در سلول‌های مزوفیل نسبت به غلاف آوندی دارای سرعت و شدت بیشتری است (سرمدن و کوچکی، ۱۳۷۶ و عباسعلی، ۱۳۷۸). مطالعه اثر تنش آبی در شلغم روغنی رقم توریا نشان داد وقتی پتانسیل آب خاک به $-1/5$ - مگاپاسکال رسید به واسطه افزایش فعالیت هورمون *ABA* روزه‌ها بسته شده، میزان ورود CO_2 تا ۶۵ درصد و مقدار کلروفیل‌های *a* و *b* تا $0/82$ کاهش می‌یابد که دلیل این کاهش، افزایش تخریب و یا کاهش ساخت آنها است (Dua & all, 1994).

با اعمال تنش آبی در دو مرحله گل‌دهی و پر شدن غلاف در ارقام سامپاد، توری -۷ و *Ts-72* از گیاه کلزا چنین نتیجه‌گیری شد که مقدار کلروفیل‌های *a* و *b* به دنبال تنش آبی در دو مرحله گل‌دهی و پر شدن غلاف مقدار کلروفیل‌های *a* و *b* به طور معنی‌داری کاهش یافته است (Kundu & Paul, 1997).

با بررسی اثر تنش آب در گیاه شلغم روغنی رقم *Rc-781* و کلزا رقم *NS-8* نتیجه‌گیری شد که تنش آبی میزان رطوبت نسبی برگ، پتانسیل آب برگ، پتانسیل اسمزی، میزان کلروفیل‌های *a* و *b* و میزان فتوسنتز را کاهش داده است. این پارامترها در گیاهان در معرض تنش دو روز بعد از آبیاری، دوباره افزایش یافته ولی به حد شاهد نرسیده است (Sharma & all, 1993).

مطالعه اثر تنش آبی بر رنگیزه‌های فتوسنتزی نشان داد، روند کاهش میزان کلروفیل‌های *a* و *b* برگ را می‌توان یکی از مهم‌ترین ویژگی‌ها جهت گزینش ارقام مقاوم به خشکی ذکر نمودند (خورگامی ۱۳۷۶ و Richards, 1987).

بررسی اثر تنش آبی بر برخی صفات گیاه کلزا نشان داد که *btg 26* یکی از مهم‌ترین عوامل دخیل در مقاومت به خشکی گیاه مذکور بوده و در تنش‌های شدید تا ۱۰ برابر و میزان کلروفیل‌ها کاهش و *ABA* افزایش می‌یابد (Stroeher & all, 1995).

بررسی اثر تنش آب بر سه رقم کلزا و خردل در منطقه تام ورث از بخش نیوسات ولز مشخص نمود در شرایط تنش آبی برگ‌های خردل از پتانسیل آبی بیشتر و در نتیجه روند تخریب کلروفیل کمتری نسبت به کلزا برخوردار بود که نتیجه این کاهش افزایش دوام سطح برگ (*LAD*)^۱ تا افزایش میزان فتوسنتز و عملکرد گیاه بوده است (Wright & all, 1995).

^۱- Leaf Area Duration

اعمال تنش‌های خشکی ۲۴ روزه و سپس انجام آبیاری به مدت دو الی چهار ساعت پس از وقوع پژمردگی در کلزا، شلغم روغنی و خردل ضمن اشاره به همبستگی بالای تولید بیوماس و مقدار آب نشان داد، در گیاه کلزا میزان کلروفیل‌های a و b ، مقدار آب و پروتئین در برگ‌ها و ساقه‌های جوان بیشتر از سایر گونه‌ها است (Ashraf & Mahmood, 1995).

با بررسی اثر تنش آبی بر گیاه کلزا و خردل از طریق تزریق دقیق آب و کود نشان داد در هر دو گونه اندازه نهایی سطح برگ کاهش می‌یابد، اما در مجموع توسعه برگ کلزا در ادامه تنش آهسته‌تر از خردل صورت می‌گیرد. بنظر می‌رسد یکی از دلایل آن، افزایش روند تخریب کلروفیل در برگ‌های کلزا نسبت به خردل در شرایط تنش است (Kumar & Elston, 1993).

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر تنش آب بر مقدار کلروفیل‌های a و b برگ دو رقم طلایه و $PF_{7045.91}$ در دو منطقه پاکدشت ورامین و ماهدشت کرج در سال‌های ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ طرحی به صورت فاکتوریل اسپلیت پلات در قالب بلوک‌های تصادفی با سه تکرار اجرا شد که در آن دوره‌های آبیاری بر اساس ۴۵، ۶۵ و ۸۵ میلی‌متر تبخیر از سطح تشتک تبخیر کلاس A ، میزان‌های آب آبیاری برابر ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ درصد آب تبخیر شده از سطح تشتک تبخیر برای هر یک از دوره‌های آبیاری به صورت فاکتوریل به عنوان عامل اصلی و رقم (طلایه و $PF_{7045.91}$) به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شدند. قبل از کاشت و آماده‌سازی زمین از علفکش ترفلان به میزان ۱/۵ در هزار استفاده شد. برای تأمین حاصل‌خیزی زمین به ترتیب مقدار 150 kg/ha و 60 kg/ha ازت و فسفر خالص از دو منبع کودی اوره و فسفات آمونیوم مورد استفاده قرار گرفت. بذرها روی ۶ خط کاشت ۶ متری با فاصله ردیف 25 cm و فاصله بوته ۴ سانتی‌متر روی هر خط کشت شد و بین هر دو کرت نیز سه خط به صورت کشت نشده رها و فاصله بین تکرارها ۴ متر در نظر گرفته شد.

برای اجرای دقیق آزمایش ابتدا و انتهای کرت‌ها بسته شده و با توجه به مساحت آنها، دور آبیاری و مقدار آبی که به هر یک از آنها اختصاص یافت، براساس محاسبه تبخیر و تعرق پتانسیل صورت پذیرفته از سطح تشتک تبخیر کلاس A ، حجم آب مشخصی بر حسب لیتر در هر دوره آبیاری برای آنها در نظر گرفته شد و اقدام به اعمال تنش آبی از مرحله ساقه رفتن گیاه شد. برای اندازه‌گیری مقدار کلروفیل‌های a و b نیز به منظور حذف تأثیر اثر سن و موقعیت برگ بر میزان کلروفیل، پس از نمونه‌برداری از ۱۰ برگ جوان

و هم سن از گیاهان موجود در هر کرت که بر روی گره و ارتفاع یکسانی از سطح زمین قرار داشته و به حد رسیدگی نهایی خود رسیدند ، با استفاده از روش آرنون (۱۹۷۵) به تعیین مقدار کلروفیل‌های *a* و *b* اقدام شد(خورگامی ، ۱۳۷۶) .

نتایج

نتایج به دست آمده براساس روش تحقیق در جدول‌های ۱، ۲ و ۳ به تفکیک ارایه شده است.

جدول ۱- مقایسه میانگین اثر متقابل دور آبیاری و مقدار آب بر مقدار کلروفیل‌های *a* و *b*

مقدار کلروفیل <i>b</i> (mg/g)			مقدار کلروفیل <i>a</i> (mg/g)			مقدار آب (درصد)	دور آبیاری (mm)
میانگین	کرج	پاکدشت	میانگین	کرج	پاکدشت		
۰/۰۰۶۱۶۲ <i>b</i>	۰/۰۰۶۱۷۲ <i>b</i>	۰/۰۰۶۱۴۹ <i>b</i>	۰/۰۰۸۲۲۸ <i>b</i>	۰/۰۰۸۲۴۴ <i>b</i>	۰/۰۰۸۲۱۳ <i>b</i>	۶۰	۴۵
۰/۰۰۶۵۷۴ <i>a</i>	۰/۰۰۶۵۹۴ <i>a</i>	۰/۰۰۶۵۵۴ <i>a</i>	۰/۰۰۸۵۸۷ <i>a</i>	۰/۰۰۸۵۹۳ <i>a</i>	۰/۰۰۸۵۸۰ <i>a</i>	۸۰	
۰/۰۰۵۱۳۴ <i>d</i>	۰/۰۰۵۱۱۵ <i>d</i>	۰/۰۰۵۱۱۷ <i>d</i>	۰/۰۰۷۵۲۰ <i>d</i>	۰/۰۰۷۵۳۸ <i>d</i>	۰/۰۰۷۵۰۳ <i>d</i>	۱۰۰	
۰/۰۰۲۶۶۰ <i>g</i>	۰/۰۰۲۶۷۶ <i>g</i>	۰/۰۰۲۶۴۴ <i>g</i>	۰/۰۰۵۰۰ <i>g</i>	۰/۰۰۵۰۱۰ <i>g</i>	۰/۰۰۴۹۹۰ <i>g</i>	۶۰	۶۵
۰/۰۰۵۶۶۲ <i>c</i>	۰/۰۰۵۶۷۹ <i>c</i>	۰/۰۰۵۶۴۵ <i>c</i>	۰/۰۰۷۸۵۰ <i>c</i>	۰/۰۰۷۸۶۰ <i>c</i>	۰/۰۰۷۸۴۰ <i>c</i>	۸۰	
۰/۰۰۴۷۶۶ <i>e</i>	۰/۰۰۴۷۸۰ <i>e</i>	۰/۰۰۴۷۵۲ <i>e</i>	۰/۰۰۷۳۰۴ <i>e</i>	۰/۰۰۷۳۱۸ <i>e</i>	۰/۰۰۷۲۸۹ <i>e</i>	۱۰۰	
۰/۰۰۱۶۱۸ <i>i</i>	۰/۰۰۱۶۳۲ <i>i</i>	۰/۰۰۱۶۰۳ <i>i</i>	۰/۰۰۲۹۴۶ <i>i</i>	۰/۰۰۲۹۵۷ <i>i</i>	۰/۰۰۲۹۳۴ <i>i</i>	۶۰	۸۵
۰/۰۰۲۴۶۰ <i>h</i>	۰/۰۰۲۴۷۸ <i>h</i>	۰/۰۰۲۴۴۱ <i>h</i>	۰/۰۰۴۴۳۹ <i>h</i>	۰/۰۰۴۴۵۰ <i>h</i>	۰/۰۰۴۳۲۹ <i>h</i>	۸۰	
۰/۰۰۳۱۰۶ <i>f</i>	۰/۰۰۳۱۲۳ <i>f</i>	۰/۰۰۳۰۹۰ <i>f</i>	۰/۰۰۵۴۰۴ <i>f</i>	۰/۰۰۵۴۱۷ <i>f</i>	۰/۰۰۵۳۹۱ <i>f</i>	۱۰۰	

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده وجود نداشتن اختلاف معنی‌دار می‌باشند.

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر متقابل دور آبیاری و رقم بر مقدار کلروفیل‌های *a* و *b*

مقدار کلروفیل <i>b</i> (mg/g)			مقدار کلروفیل <i>a</i> (mg/g)			رقم	دور آبیاری (mm)
میانگین	کرج	پاکدشت	میانگین	کرج	پاکدشت		
۰/۰۰۴۶۶۹c	۰/۰۰۴۸۸۶c	۰/۰۰۴۶۵۱c	۰/۰۰۷۲۵۶c	۰/۰۰۷۲۶۹c	۰/۰۰۷۲۴۳c	طلایه	۴۵
۰/۰۰۷۲۴۵a	۰/۰۰۷۲۶۰a	۰/۰۰۷۲۲۹a	۰/۰۰۸۹۶۸a	۰/۰۰۸۹۸۴a	۰/۰۰۸۹۵۲a	PF 7045.91	
۰/۰۰۳۵۳۸d	۰/۰۰۳۵۵۲d	۰/۰۰۳۵۲۴d	۰/۰۰۶۰۰۹d	۰/۰۰۶۰۲۲d	۰/۰۰۵۹۹۷d	طلایه	۶۵
۰/۰۰۵۱۸۷b	۰/۰۰۵۲۰۴b	۰/۰۰۵۱۷۰b	۰/۰۰۷۴۲۶b	۰/۰۰۷۴۳۷b	۰/۰۰۷۴۱۶b	PF 7045.91	
۰/۰۰۲۰۰۹f	۰/۰۰۲۰۲۶f	۰/۰۰۱۹۹۲f	۰/۰۰۳۶۱۰f	۰/۰۰۳۶۲۲f	۰/۰۰۳۵۹۹f	طلایه	۸۵
۰/۰۰۲۷۸۰e	۰/۰۰۲۷۹۶e	۰/۰۰۲۷۶۴e	۰/۰۰۴۹۱۵e	۰/۰۰۴۹۲۷e	۰/۰۰۴۹۰۹e	PF 7045.91	

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده وجود نداشتن اختلاف معنی‌دار می‌باشند.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر متقابل دور آبیاری و رقم بر مقدار کلروفیل‌های *a* و *b*

مقدار کلروفیل <i>b</i> (mg/g)			مقدار کلروفیل <i>a</i> (mg/g)			رقم	مقدار آب (درصد)
میانگین	کرج	پاکدشت	میانگین	کرج	پاکدشت		
۰/۰۰۲۸۰۵f	۰/۰۰۲۷۱۸f	۰/۰۰۲۷۹۱f	۰/۰۰۴۶۷۱d	۰/۰۰۷۶۵۷d	۰/۰۰۴۶۲۸d	طلایه	۶۰
۰/۰۰۴۱۵۵c	۰/۰۰۴۱۷۱c	۰/۰۰۴۱۴۰c	۰/۰۰۶۱۴۱c	۰/۰۰۶۱۵۳c	۰/۰۰۶۱۲۹c	PF 7045.91	
۰/۰۰۳۸۴۸d	۰/۰۰۳۸۶۵d	۰/۰۰۳۸۳۲d	۰/۰۰۶۱۶۴c	۰/۰۰۶۱۷۳c	۰/۰۰۶۱۵۲c	طلایه	۸۰
۰/۰۰۵۹۴۹a	۰/۰۰۵۹۶۹a	۰/۰۰۵۹۲۹a	۰/۰۰۷۷۵۴a	۰/۰۰۷۷۶۳a	۰/۰۰۷۷۴۵a	PF 7045.91	
۰/۰۰۳۵۶۳e	۰/۰۰۳۵۸۲e	۰/۰۰۳۵۴۴e	۰/۰۰۶۰۷۱c	۰/۰۰۶۰۸۷c	۰/۰۰۶۰۵۵c	طلایه	۸۰
۰/۰۰۵۱۰۸b	۰/۰۰۵۱۲۰b	۰/۰۰۵۰۹۶b	۰/۰۰۷۴۱۴b	۰/۰۰۷۴۲۸b	۰/۰۰۷۴۰۰b	PF 7045.91	

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده وجود نداشتن اختلاف معنی‌دار می‌باشند.

بحث

با توجه به نتایج حاصل از آزمایش‌ها و با بررسی اثر متقابل دور آبیاری و مقدار آب بر دو صفت مقدار کلروفیل‌های a و b مشخص شد. با کوتاه شدن دور آبیاری تا ۴۵ میلی‌متر و افزایش مقدار آب مصرفی تا ۸۰٪ میزان آب تبخیر شده از سطح تشک تبخیر کلاس A (استفاده از ۸ مرحله آبیاری پس از خروج گیاه از روزت و $360\text{ m}^3/\text{ha}$ آب در هر مرحله از آبیاری) هر دو صفت به صورت معنی‌داری ($P < 0.01$) افزایش یافت، به شکلی که بیش‌ترین مقدار کلروفیل‌های a و b به ترتیب معادل 0.008587 mg/g و 0.006574 mg/g بود (جدول ۱). به همین دلیل چنین به نظر می‌رسد که مقدار آب مصرفی کمتر از ۸۰٪ از طریق تنش آبی و بیش‌تر از ۸۰٪ از طریق کاهش موقتی مقدار اکسیژن موجود در خاک سبب کاهش محوی کلروفیل برگ a و b ارقام مورد آزمون کلزا گردید (جدول ۱) که این امر با نتیجه تحقیقات (Dua & all , 1994) ، (Kundu & Paul , 1997) و (Wright & all , 1995) مطابقت دارد.

اثر متقابل دور آبیاری و رقم بر مقدار کلروفیل‌های a و b (جدول ۲) نشان داد که با کاهش میزان آب مصرفی (استفاده از $450\text{ m}^3/\text{ha}$ آب در ۸ مرحله آبیاری پس از خروج گیاه از روزت) مقدار کلروفیل‌های a و b در دو رقم مورد آزمون کاهش یافت، ولی مقدار آن در دو رقم $PF_{7045.91}$ بیش‌تر از طلایه بود به شکلی که حداکثر مقدار کلروفیل a برای دو رقم $PF_{7045.91}$ و طلایه به ترتیب 0.008968 mg/g و 0.007256 mg/g و حداکثر مقدار کلروفیل b این دو رقم به ترتیب 0.007245 mg/g و 0.004669 mg/g بود (جدول ۲). دلیل این امر کاهش اثر تخریبی اثر تنش از طریق کوتاه شدن دور آبیاری بر مقدار کلروفیل‌های a و b است که با نتیجه تحقیقات (Sharma & all , 1993) ، (Stroehner & all , 1995) و (Kundu & Paul , 1997) مطابقت می‌نماید.

اثر متقابل مقدار آب و رقم بر دو صفت مورد مطالعه (جدول ۳) نشان داد که با افزایش مقدار آب مصرفی تا ۸۰٪ مقدار آب تبخیر شده از سطح تشک تبخیر کلاس A در هر سه دوره آبیاری و برای هر دو رقم ، مقدار کلروفیل‌های a و b افزایش می‌یابد. بیش‌ترین مقدار کلروفیل a برای دو رقم $PF_{7045.91}$ و طلایه به ترتیب 0.007754 mg/g و 0.006164 mg/g و مقدار کلروفیل b به ترتیب 0.005949 mg/g و 0.003848 mg/g بود (جدول ۳) که این امر با نتیجه تحقیقات (Sharma & all , 1993) و (Kumar & Elston , 1993) همسویی نشان می‌دهد. در عین حال متوسط مقدار کلروفیل‌های a و b در کرج بیش‌تر از پاکدشت بود که دلیل این امر را می‌توان به شرایط اقلیمی مناسب‌تر کرج نسبت به پاکدشت و تأثیر بهتر آن بر افزایش ساخت و همچنین کاهش تخریب رنگیزه‌ها و در نهایت فتوسنتز بیش‌تر نسبت داد.

منابع

- ◀ خورگامی، ع. ۱۳۷۶، بررسی اثر تنش کم آبی بر برخی صفات فیزیولوژیک و زراعی کلزا، پایان نامه دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.
- ◀ سرمدنیا، غ و ع، کوچکی. ۱۳۷۶. جنبه های فیزیولوژیکی زراعت دیم (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. صفحه ۳۰-۳۲.
- ◀ عباسعلی، م. ۱۳۷۸. اثر خشکی در کنجد. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.
- Ashraf. M. and S. Mehmood. 1990. Response of four brassica napus species to drought stress. *Environmental and experimental Botany*. 30: 93-100.
- Dua, A., G. Talwar., R. H. Singal and N. R. Sing. 1994. CO₂ exchange primary photochemical reactions and enzymes of photosynthetic carbon reduction cycle in Brassica pods during water stress and recovery. *Photosynthetica*. 30:9:261-268.
- Kumar, A. and J. Elston. 1993. Leaf expansion in Brassica species in response to water stress. *Indian Journal of Plant Physiology*. 36 : 4, 220-229.
- Kundu, P. B and N. K. Paul. 1997. Effect of water stress on chlorophyll, proline and sugar accumulation in rape (*Brassica campestris L.*). *Bangladesh Journal of Botany*. 26:1,83-85.
- Richards, R. A. 1987. The effect of dwarfing genes in spring wheat in dry environments. II. Growth, water use and water use efficiency. *Aust. J. Agri. Res.* 43 : 529-539.
- Sharma. K. D., M. S. Kunad, and A. S. Nandwol. 1993. Influence of nutrition on Brassica genotypes in response to water stress. *Plant Physiology and Biochemistry*, New Dehli. 19:2, 110-115.
- Stroehler, V. L., J. G. Boothe and A. G. Good. 1995. Molecular cloning and expression of a turgor, responsive gen in Brassica napus. *Plant Molecular Biology*. 27 : 3 , 541-551.
- Wright. P. R., J. M. Morgan., R. S. Jessop, and A. Cass. 1995. Comparative adaptation of canola (*Brassica napus*) and Indian mustard (*B. Juncea*) to soil water deficit, yield and yield components. *F C R* . 42 : 11-15.